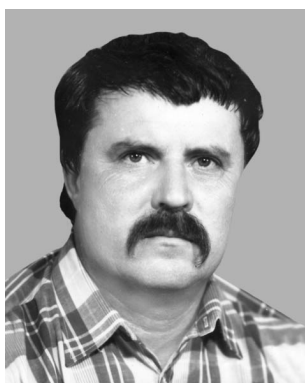

П. П. Ребро

Лиходід Микола Хомич

ЛИХОДІД Микола Хомич (псевд. – Ів. Завгородній; 01. 11. 1940, с. Михайлівка, нині смт Запоріж. обл. – 13. 09. 1993, Запоріжжя) – поет, журналіст. Член СПУ (1965). Обл. літ. премія ім. В. Лисняка (1995, посмертно). Закін. Запоріж. пед. інститут (1963), Вищі літ. курси при Літ. інституті у Москві (1979). Учителював; працював журналістом, відп. секр. у ред. г. «Комсомолец Запоріжжя», «Индустриальное Запорожье», «Запорізька правда», очолював обл. літ. об'єдн. ім. М. Гайдабури. Дебютував 1956 віршем «Запоріжжя», у періодиці виступав переважно під псевдонімом. Автор поет. зб. «Сонце» (1963), «Світ» (1966), «Літаки над матерями» (1969), «Свято» (1970), «Плавка» (1975), «Комсомольський характер» (1976), «Сяйво» (1984; усі – Київ), «Хортиця» (1967), «Столітник» (1971), «Світанкові речитативи» (1973), «Вічний Дніпробуд» (1977), «Криниця і небо» (1983), «Передосінній скарб» (1989; усі – Дніпропетровськ), «Корінь блискавки» (К., 1985), «Країна Україна» (З., 1995); кн. етюдів і нарисів «Будьонівка для сина» (Дн., 1979). Незважаючи на декларативність назв окремих збірок, синдром «оспіванізму», на який багато років хворіла вітчизн. поезія, менше всього притаманний Л., зате впадає у вічі його залюбленість у т. зв. просту людину. Неодноразово перемагав у всеукр. конкурсах на кращий твір про людину праці.

Рекомендована література

1. Ребро П. Миколі Лиходіду – 50 // ЛУ. 1991, 10 січ.

Бібліографічний опис:

Лиходід Микола Хомич / П. П. Ребро // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-55306>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).